

Vážení čtenáři,

nadnárodní výrobce kompaktních stavebních strojů s hlavou rysa ve znaku postavil nedaleko Prahy moderní vývojové centrum, jež se může počítat ve svém oboru mezi světovou extratřídu. Tím spíše potěší, že se toto centrum nezrodilo ze dne na den, ale je přirozeným důsledkem schopností a dovedností především českých techniků-vývojařů, kteří na sebe v průběhu posledního desetiletí upoutali pozornost majitele „rysí“ značky. Bohužel se nestává příliš často, že by importované know-how začalo na půdě České republiky žít svým

vlastním životem, aby se v podobě svých progresivních transformací začalo šířit zpět ke svému dodavateli i do okolního světa.

V polovině devadesátých let bylo české vzdělání na všech stupních doslova mýtické. Mimo (pochopitelné) děsuplné nedostatky ve znalosti cizích jazyků excelovali čeští studenti v přírodních vědách a v matematice. V této době se všichni houfně vysmívali vzdělávacímu systému Spojených států amerických, který dle našeho názoru produkoval zbedněnce, neschopné vyjmenovat víc než deset států své vlastní unie a definující zbytek světa jako jakousi euroasijskoafriickou pizzu, kde není rozdíl mezi Budapeští a Ulánbátarem. Pravda, i v současnosti má Amerika ke svému vzdělávacímu systému extravagantní přístup, o čemž svědčí opatření na základních školách, kde učitelé již nesmějí chybné vyřešení úlohy označovat jako chybné, nýbrž jako alternativní.

Český vzdělávací systém se začal probouzet z oslav své majestátnosti ve druhé polovině minulého desetiletí, kdy mnohé výzkumy zaznamenaly katastrofální propad české přírodovědné a matematické chlouby do šedého podprůměru. Jeho kocovina poté vyvrcholila vášnivým experimentováním s maturitními zkouškami.

Vysloveně paradoxní pak je fakt, že mimořádně vysoké množství soukromých vzdělávacích organizací na úrovni vysokých škol nedokáže v drtivé většině produkovat stejnou kvalitu vzdělání jako státní organizace. Jeden by mýsl, že za příplatek člověk obdrží lepší funkčnost nebo alespoň luxus. Snad ve všech rezortech státní správy došlo za posledních dvacet let k mimořádnému progresu ať už v kvantitě či kvalitě služeb, jen vzdělávání to vzalo opačným směrem. Zajímavým indikátorem jsou názory starších spoluobčanů, kteří obvykle v zasetí fázové nostalgie hodnotí vše nové

negativně a počínaje slovy „když já jsem byl mladý...“ spustí litanii na téma všeobecného úpadku. I mezi nimi je však mnoho pozitivně naladěných jedinců, kteří horlivě oceňují změny posledních dvou dekád, ovšem s výjimkou úrovně všeobecného i specifického vzdělání současné generace absolventů. V tom je starší generace zajedno. I když v onom vývojovém centru stavebních strojů zatím zdaleka tak fatalističtí nejsou. Ještěže tak.

Hodně štěstí přeje

Jan Tábořský
šéfredaktor
taborsky@casopisstavebnictvi.cz

inzerce

CENOVÁ SOUSTAVA RTS DATA

ucelený soubor podkladů, pravidel a metodických pokynů pro stanovení ceny stavebního díla

odpovídá prováděcí vyhlášce č. 230/2012 Sb. k zákonu o veřejných zakázkách

www.cenovasoustava.cz